

Sygn. akt: WZ 3/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz (przewodniczący)

SSN Edward Matwijów (sprawozdawca)

SWSO del. do SN płk Krzysztof Mastalerz

Protokolant : Marcin Szlaga

po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 7 marca 2013 r. zażalenia adw. M. Z. i oskarżonego płk. rez. lek. med. G. C. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 grudnia 2012 r., stwierdzającego sprzeczność interesów oskarżonych płk. rez. lek. med. G. C. i płk. rez. lek. med. J. K.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie uchylić.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 4 grudnia 2012 r., na podstawie art. 85 § 2 k.p.k. stwierdził sprzeczność interesów między oskarżonymi G. C. i J. K., których na rozprawie reprezentował adw. M. Z.

Jednocześnie Sąd określił oskarżonemu G. C. trzytygodniowy termin do ustanowienia innego obrońcy, a oskarżonego K. zobowiązał do poinformowania swojego obrońcy o niewyznaczeniu adw. M. Z. jako pełnomocnika substytucyjnego.

Na postanowienie to zażalenie złożyli oskarżony G. C. i jego obrońca adw. M. Z.

Obaj skarżący podnieśli, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzi oczywista kolizja interesów, która mogłaby narazić któregokolwiek z oskarżonych na szkodę, co uzasadniałoby odsunięcie adw. M. Z. od udziału w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Oba zażalenia zasługiwały na uwzględnienie.

Nie można podzielić poglądu Sądu pierwszej instancji, że w aktualnym stanie sprawy istnieje nadal przeszkoda procesowa w postaci sprzeczności interesów oskarżonych C. i K., która uzasadniała podjęcie decyzji w trybie art. 85 § 2 k.p.k.

W świetle całokształtu materiału dowodowego, oskarżony G. C. i adw. M. Z. trafnie podnoszą iż nie zachodzą sprzeczności interesów w aktualnym stanie sprawy uzasadniające zwolnienie adw. M. Z. od dalszego udziału w sprawie.

Stwierdzona prawomocnie przez Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 18 stycznia 2010 r. w tej sprawie, sprzeczność interesów pomiędzy oskarżonym G. C. i J. K., a wynikająca z treści zarzutu postawionego w pkt. 4 aktu oskarżenia oskarżonemu C. oraz zarzutu z pkt. 2 aktu oskarżenia postawionego oskarżonemu K. aktualnie już nie istnieje i nie jest przedmiotem toczącego się od nowa postępowania karnego po uchyleniu sprawy do ponownego rozpoznania. Obaj oskarżeni zostali prawomocnie uniewinnieni od popełnienia tych czynów, w odniesieniu, do których można było mówić o kolizji interesów między oskarżonymi. O ile przed uchyleniem sprawy do ponownego rozpoznania jeszcze można było mówić o kolizji interesów, która to teza została sformułowana przez Sąd pierwszej instancji w oparciu o zarzuty aktu oskarżenia (pkt 4 i 2 aktu oskarżenia), o tyle argumentacja zawarta w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego aprobującego uniewinnienie obu oskarżonych od zarzutu popełnienia przestępstwa podżegania i przekroczenia uprawnień, ponad wszelką wątpliwość uprawnia do twierdzenia, że interesy obu oskarżonych, aktualnie nie pozostają w sprzeczności, co uzasadniałoby postąpienie w myśl art. 85 § 2 k.p.k. w celu wyeliminowania rzekomo zachodzącej kolizji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.